

SUPPLEMENT TIL LYDBOGEN

Svane & Bilgrav

Bogens kapitler

PROLOG: Er vi kommet langt nok væk
fra den sorte skole nu?

INDLEDNING: Monsterelever

KAPITEL 1: Det startede med nogle smukke idealer

KAPITEL 2: De smukke idealer møder virkeligheden

KAPITEL 3: Project Follow Through – verdens største
studie i didaktik, som ingen har hørt om

KAPITEL 4: Hvad hippielæreren kan lære af
Englands strengeste skole

KAPITEL 5: Hippelærer version 2.0

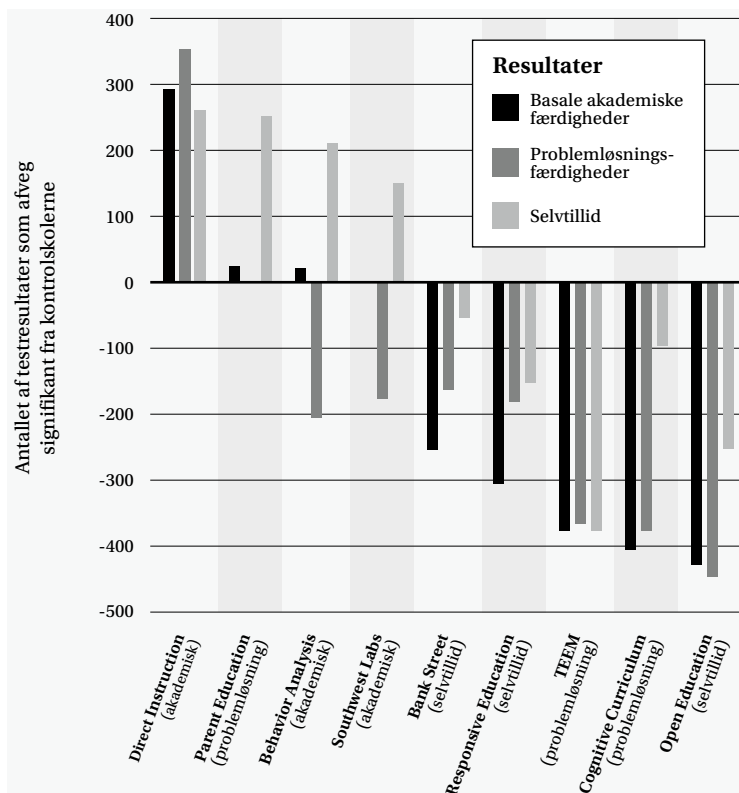
KAPITEL 6: Klasseledelse – ti principper

AFSLUTNING: Mønsterelever

ET VÆRKTØJ: "Få alle med"-tjeklisten

APPENDIKS: Det gamle, det nye og det pragmatiske børnesyn

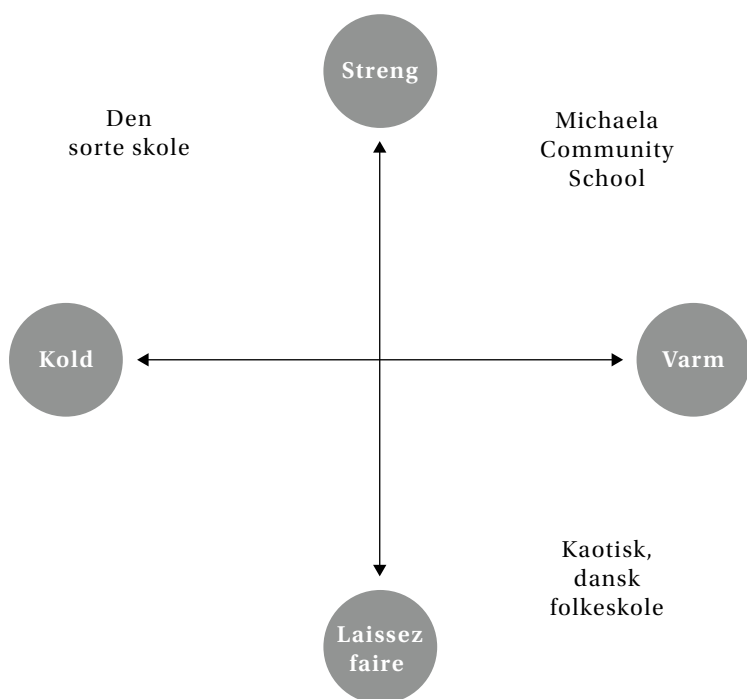
Figur 1 | Kapitel 3

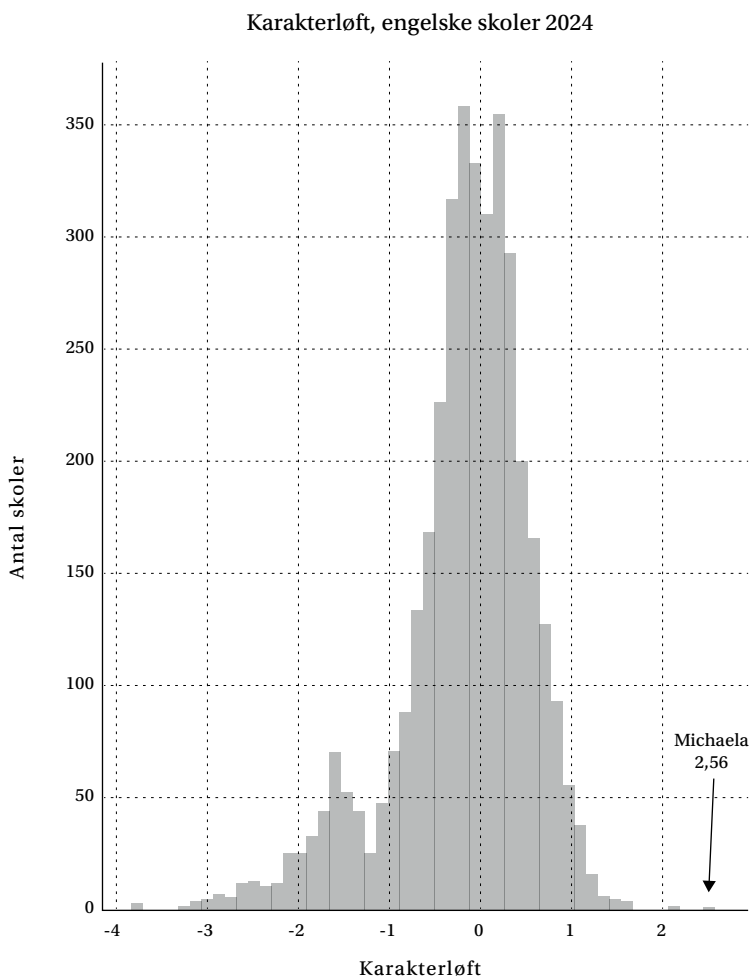
En positiv score indikerer, at de medvirkende skoler klarede sig signifikant bedre end kontrolskolerne. En negativ score indikerer, at de medvirkende skoler klarede sig dårligere. Af de ni undersøgte undervisningsmetoder var der kun én, der gjorde en positiv forskel på alle tre parametre.*

* *Direct Instruction, A Practitioners Handbook* af Kurt E. Engelmann, s. 487.

Figur 2 | Kapitel 4

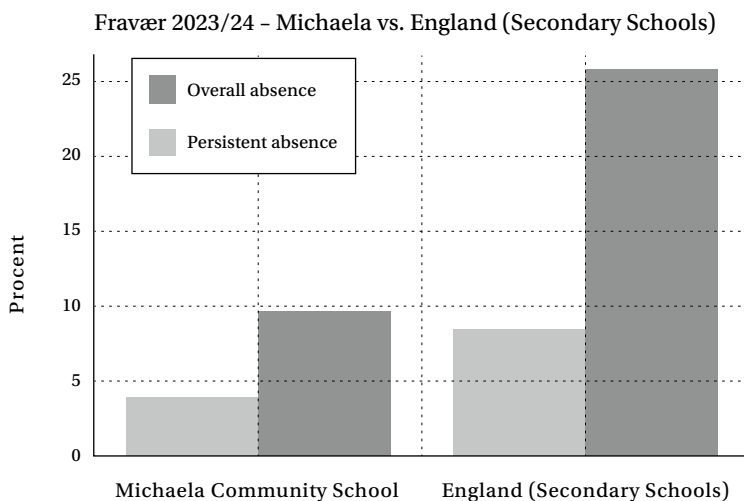
Figur 3 | Kapitel 4

Figuren viser engelske skolars evne til at løfte deres elevers karaktergennemsnit.*

* <https://www.gov.uk/government/collections/statistics-performance-tables>

Figur 4 | Kapitel 4

“Overall absence” refererer til skolens samlede fraværsprocent.

“Persistent absence” er andelen af elever med et fravær på over 10 %.*

* <https://www.compare-school-performance.service.gov.uk/school/140862/michaela-community-school/absence-and-pupil-population>

“Få alle med” - tjeklisten

Vi benyttede følgende tjekliste på Efterskolen Epos, da vi iværksatte vores indsats for at få alle elever med i fagundervisningen. På lærermøder og pædagogiske dage gennemgik vi et par af metoderne ad gangen, hvorefter vi alle prøvede dem af i vores klasseundervisning. Tjeklisten kan bruges som inspiration eller som et redskab i den løbende kollegiale sparring.

- ☐ **Fængende start (hook):** Et spørgsmål, et mysterium, et billede eller et løfte, som fanger elevernes opmærksomhed.
- ☐ **Tal med din sidemand:** Find et egnet spørgsmål, som du lader eleverne tale sammen om to og to.
- ☐ **Simple powerpoints:** Mindst mulig tekst, men gerne billeder.
- ☐ **Repetitionsspørgsmål:** Stil spørgsmål, som alle kan svare på, for at få alle med. Giv hints og brug tresekundersreglen (som går ud på at tøve lidt for at tilskynde flere til at markere).

Et værktøj - "Få alle med"-tjeklisten

- ☐ **Start aktivt:** Placer en lettilgængelig og kortvarig aktivitet i starten af timen, som aktiverer alle elever. (Behøver ikke være fancy, kan godt bare være: "Tal med sidemanden om, hvad I kan huske fra sidst").
- ☐ **Brainbreak:** En tredivesekunders aktivitet, som involverer noget krop og/eller noget gak.
- ☐ **Skab opmærksomhed:** "Godt, alles øjne på mig igen." (Vent på, at du har alles aktive opmærksomhed. Signalér, at det betyder noget for dig, at alle er med, gerne på en varm måde).
- ☐ **Tryk cold-calling:** Stil et simpelt spørgsmål til en tilbageholdende elev, når du tror, vedkommende kender svaret (for eksempel fordi du lige har hørt dem give svaret til en sidemand).
- ☐ **Fagtermer:** Introducer fagbegreber eller lignende, som senere kan bruges i en quiz. Altså noget håndfast, om hvilket alle eleverne vil kunne sige: "Dette har jeg lært i dag."
- ☐ **Noter/skriftlighed:** Sæt eksempelvis fem minutter af i slutningen af lektionen, hvor eleverne skriver, hvad de har lært i dag, stilladseret af lærerens powerpoint (princip 7, "vis et eksemplarisk produkt"). Sæt også gerne tid af undervejs til noter: "Skriv dette i jeres notesbog nu."

Et værktøj - "Få alle med"-tjeklisten

- ☐ **Giv Fie fem succeser:** Kan "Fie" – klassens generte eller sårbare elev – efter timen sige, at hun mindst fem gange deltog aktivt i en faglig aktivitet (eksempler: tog faglige noter, talte med sidemanden, deltog i en call-response)?
- ☐ **Fortælleelementer:** Brug for eksempel billedskabende sprog: "Forestil jer, at I befinder jer ..." (... på en fabrik i England i slutningen af 1800-tallet; i Arkimedes' arbejdsværelse og så videre).
- ☐ **Call-response:** Brug det til at sætte mentalt bogmærke ved vigtige begreber eller emneoverskrifter.

Det gamle, det nye og det *pragmatiske* børnesyn

Position og periode

Det gamle børnesyn:

“Børn skal ses, men ikke høres.”

Før 1970'erne.

Det nye børnesyn:

“Voksne kan ofte lære mere af børn, end børn kan af voksne.”

Fra 1970'erne til nu.

Det pragmatiske børnesyn:

“Gør det, der virker.”

Fra nu (forhåbentligt).

Pædagogisk tilgang

Det gamle børnesyn:

Kæft, trit og retning.

Det nye børnesyn:

Empati, betingelsesløs accept og frihed til at træffe mange valg – også dårlige valg.

Det pragmatiske børnesyn:

Klare rammer, som defineres og håndhæves af de voksne.
Barnet får gradvist mere frihed, i takt med at det modnes.

Menneskesyn

Det gamle børnesyn:

Mennesket er selvisk, og opdragelsens formål er at tvinge egoismen ud af barnet, så det kan indgå på en civiliseret måde i samfundet.

Det nye børnesyn:

Børn fødes som naturligt gode væsner. Derfor kan voksne ofte lære mere af børn, end børn kan af voksne. Kulturens snærende bånd risikerer at ødelægge barnets indre godhed, og derfor skal børn have mest mulig frihed til at udfolde sig naturligt.

Det pragmatiske børnesyn:

Evolutionen har formet mennesket til to ting: At være egoister og at være flokdyr. Formålet med opdragelse er at begrænse de negative aspekter af egoismen, og at fremelske de positive aspekter af vores flokdyrsmentalitet, blandt andet empati, samarbejde, venlighed og generøsitet.

Ikonisk karakter, voksen

Det gamle børnesyn:

Lektor Blomme i *Det forsømte forår*.

Det nye børnesyn:

Idealiseret: John Keating i *Døde poeters klub*.

Karikeret: Moren til Regina George i filmen *Mean Girls*, som akavet prøver at være veninde med sin teenagedatter i stedet for at være den voksne.

Det pragmatiske børnesyn:

Moren Rosie i filmen *Jojo Rabbit*. Hun favner modsætningerne: Hun er på én gang både mor og far, hun støtter og udfordrer, hun sætter grænser og siger undskyld, hun er legende og alvorligt – alt efter, hvad situationen kalder på.

Ikonisk karakter, barn

Det gamle børnesyn:

Heidi fra 1880'ernes Heidi-bøger. Selvom hun er impulsiv og sjov ligesom Pippi Langstrømpe, er hun gennemsyret af en samvittighedsfuldhed og respekt for voksne, som man sjældent møder i moderne børnebøger.

Det nye børnesyn:

Pippi Langstrømpe. Hun demonstrerer, at det uopdragne, frie, forældreløse barn på mange måder er mere modent end hendes venner, som er små, uselvstændige dydsmønstre.

Det pragmatiske børnesyn:

Bastian fra *Den uendelige historie* (bogen, ikke filmen). Han er en sammensat karakter med gode og dårlige sider. Han modnes, fordi han på sin rejse møder både modgang og medgang. Undervejs lærer han at skelne mellem sine overfladiske, narcissistiske ønsker og sine dybere behov.

Psykologisk retning

Det gamle børnesyn:

Behavioristisk psykologi.

Fokus: Påvirk adfærd gennem belønning.

Det nye børnesyn:

Humanistisk psykologi.

Fokus: Barnet skal støttes i selv at realisere sit fulde potentiale.

Det pragmatiske børnesyn:

En integrativ tilgang til psykologi, hvor man anvender redskaber fra forskellige psykologiske retninger alt efter barnets modenhed.

Prominente fortalere

Det gamle børnesyn:

Emma Gads Takt og Tone.

Adfærdspsykologer som B.F. Skinner.

Det nye børnesyn:

Alfie Kohn – eksempelvis hans bøger *Punished by Rewards* og *Unconditional Parenting*.

Marshall Rosenberg, ophavsmand til *Ikkevoldelig kommunikation*.

Det pragmatiske børnesyn:

Katharine Birbalsingh fra Michaela Community School.

Familieterapeuten Joanna Frost i dokumentarserien *Super Nanny*.

Holdning til straf

Det gamle børnesyn:

Traditionel opdragelse: Børn skal lære lydighed gennem korporlig straf, gerne fra de er helt små.

Behaviorisme: Undgå så vidt muligt straf, brug belønning i stedet.

Det nye børnesyn:

Børn ved dybest set selv, hvad der er bedst. Straf er ødelæggende for barnets integritet og skaber modstand i barnet, hvilket forhindrer barnets naturlige samvittighed i at udvikle sig.

Det pragmatiske børnesyn:

Korporlig afstraffelse, skældud, skyld og skam bør undgås. Men det kan være gavnligt for børn at modtage advarsler og opleve, at deres handlinger har konsekvenser: "Hvis du gør det igen, så kommer du ind på dit værelse, indtil du kan være rolig."

Når den voksne stiller betingelser og håndhæver grænser, tilskyndes barnet til at træne impulsstyring.

Holdning til belønning

Det gamle børnesyn:

Ønsket adfærd belønnes materielt. Det kan for eksempel være i form af ekstra lommepenge for at få en god karakter i skolen.

Det nye børnesyn:

Belønning fjerner barnets fokus fra den iboende glæde ved den aktivitet, som den voksne belønner. Hvis man belønner et barn med en pizza for at læse en bog, kommer barnet til at skimme bogen for at få sin pizza hurtigt. Dette er ikke måden at fremelske læseglæde på.

Det pragmatiske børnesyn:

Kunstige belønninger/“bolsjepædagogik” bør undgås. Men belønninger kan være gavnlige, hvis de har form af symbolsk anerkendelse snarere end materiel “bestikkelse”. Belønningen kan være en måde for den voksne at sige “jeg har set din indsats”. Et godt eksempel er Michaela Community Schools badgesystem.

Hvordan lærer barnet at spise sundt?

Det gamle børnesyn:

Maden laves fra bunden, og fastfood og ultraforarbejdet mad er endnu ikke opfundet. Fødevarer er dyre, og familien er derfor tvunget til at spise efter den gamle kostpyramide.

“Der er én frikadelle per mand. Spis brød til.”

Det nye børnesyn:

Lad barnet have fri adgang til såvel sund som usund mad – på den måde lærer barnet selv at mærke efter. “Spis så mange pandekager, du vil, og hvis du får ondt i maven, så spis lidt færre næste gang.”

Det pragmatiske børnesyn:

Børn skal – ligesom voksne – ofte nudges til at træffe det valg, der er bedst for dem selv. Den voksne bestemmer snack-reglerne og er opmærksom på at lade børnene opbygge naturlig appetit inden hovedmåltiderne.

Hørt fra en meget sulten tiårig inden frokost:

“Yes, jeg ELSKER dhal!”

Skole/didaktik

Det gamle børnesyn:

“Den sorte skole”.

Udenadslære.

Det nye børnesyn:

Progressiv pædagogik – det vil sige gruppearbejde, problemorienteret projektarbejde, ansvar for egen læring, læreren som coach snarere end som autoritet.

Det pragmatiske børnesyn:

Direct Instruction: Lærerstyret undervisning i friskt tempo med hyppig pingpong og kortvarig aktivering af eleverne hvert andet minut.

Gradvist indføres elementer af den progressive pædagogiks arbejdsmetoder – men først, når eleverne er klar til det. Inden da trænes eleverne eksplicit i de færdigheder, der er nødvendige for, at f.eks. gruppearbejde fungerer.

Anbefalinger

Indledning:

Fødedygtig

Roman af Laura Ringo

Hvis denne bogs indledning ikke har overbevist dig om, at folkeskolen har problemer, så læs romanen *Fødedygtig*. Det er en fængende historie baseret på forfatterens egne oplevelser som ung lærer i folkeskolen, hvor hun oplevede at blive spyttet på af de yngste elever og kaldt luder af de ældre. Romanen giver ingen løsninger, men den beskriver problemerne med rå ærlighed.

Andre stærke bøger, som giver et indblik i folkeskolens problemer, er: *Jeg er kommet for at ryste jer* af Mads Olrik og *Smukke unge mennesker* af Kirstine Ersbøll Meyhoff.

The Class

(Fransk: *Entre les Murs*). Spillefilm

Dette er en gyserfilm for lærere. Der er ingen skurke, ingen vold og ingen spændingsopbygning i normal forstand. Til gengæld giver filmen et uhyggeligt realistisk billede af hverdagen i en socialt udfordret klasse. Filmen leverer, ligesom Laura Ringos roman, ingen svar og ingen forløsning, men den er effektiv til at sætte ens tanker i gang. Se den med din kollega eller med dine medstuderende på læreruddannelsen som oplæg til en interessant dialog.

Anbefalinger

The Coddling of the American Mind

(“Overbeskyttelsen af det amerikanske sind”).

Bog af Jonathan Haidt og Greg Lukianoff

Bogen analyserer årsagerne til, hvorfor den nuværende ungdomsgeneration er mere sårbar og mindre selvstændig end tidligere generationer målt på en lang række forskellige parametre, samt hvad vi kan gøre ved det. Læs den, hvis du ønsker bedre at forstå de samfundstendenser, som vi til daglig nemt kommer til at tage for givet, fordi vi er omgivet af dem hele tiden. Og brug bogen til at klæde dig selv på til at stå fast og tage snakken, når en forælder fortæller dig, at deres barn er skrøbeligt og derfor “har behov for”, at der ikke bliver stillet krav.

Kapitel 1:

Ikkevoldelig kommunikation

– *girafsprø*

Bog af Marshall Rosenberg

Da jeg første gang åbnede denne selvhjælpsbog, slugte jeg den råt på bare tre dage. Den er skrevet i et fængende og lettilgængeligt sprog og er fuld af gode eksempler på konfliktløsning, pædagogik og samtaler, der fremmer forståelsen.

I mine øjne er den et fremragende eksempel på progressiv pædagogik anvendt i praksis. Og selvom jeg nu forholder mig kritisk over for denne filosofi, når den anvendes blindt i skolesammenhæng eller opdragelse, så mener jeg stadig, den har sin berettigelse i mange situationer. Det er en god bog at hente pædagogisk

Anbefalinger

inspiration i, særligt hvis man tager den med et gran salt og ikke gør den til sin bibel. På YouTube kan du desuden finde mange videoer af Marshall Rosenbergs workshops, hvor han demonstrerer sin metode, mens han interagerer med deltagerne.

I parentes har jeg lyst til at nævne, at når man ser Rosenberg undervise, så bemærker man, at han er en dygtig – og faktisk ganske *autoritativ* – underviser: Han kender sit stof, han sikrer flow og tempo i undervisningen, og han afbryder deltagerne, når de er på afveje.

Min skepsis over for girafsprøget afholder mig ikke fra stadig at deltage i The European Nonviolent Communication Summer Festival hvert år. Jeg mener, at kulturen omkring ikkevoldelig kommunikation har nogle kvaliteter, som jeg ikke har lyst til at smide ud med badevandet: Der opstår et helt særligt fællesskab, når voksne forpligter sig på at være ærlige og kunne have vanskelige samtaler uden at gøre hinanden til modstandere.

Kapitel 2:

Ud på gulvet: Lege, der styrker børns sprog og sociale færdigheder

Metodehæfte af Mathias Granum og Mariane Siem

Hvis du arbejder med børn i indskolingsalderen, vil du i dette metodehæfte finde mange forslag til, hvordan du kan bruge lege til at træne disciplin og sociale færdigheder. Jeg skrev metodehæftet sammen med skuespiller Mariane Siem på baggrund af vores erfaringer fra Projekt Skoleparathed, hvor vi ledte grupper af

Anbefalinger

socialt udsatte, tosprogede børn i Gellerup. Metodehæftet er gratis tilgængeligt via dette link: <https://integration.drc.ngo/bliv-klogere/materialer/ud-pa-gulvet/>

Group Work for the Good – Unpacking the Research behind One Popular Classroom Strategy

Artikel af Tom Bennett

I denne artikel giver Tom Bennett et overblik over forskningen i gruppearbejde, og han argumenterer for, at vi i grundskolen i dag anvender gruppearbejde for meget og for ukritisk. Tom Bennett har skrevet adskillige bøger om pædagogik og grundlagt græsrodsbevægelsen researchED, som har til formål at etablere en stærkere kobling mellem undervisning og forskning. Link til artiklen: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1063868.pdf>

Progressively Incorrect. Sæson 2 episode 1: Paul A. Kirschner on Minimally Guided Instruction and Cognitive Load

Podcast af Zach Groshell, ph.d.

Zach Groshell startede sin lærerkarriere med at være tilhænger af de progressive idealer, han var blevet oplært i under sin læreruddannelse. Han oplevede imidlertid, at disse idealer ofte kom til kort i mødet med eleverne i grundskolen, og i sit arbejde med sin ph.d. udforskede han andre tilgange til undervisning. Dette er omdrejningspunktet for hans podcast *Progressively Incorrect*, og i den nævnte episode taler han med professor Paul Kirschner, som vi mødte tidligere i dette kapitel: Eksperten i gruppearbejde, som har set i øjnene, at gruppearbejde sjældent virker.

Anbefalinger

Supernanny

Britisk tv-serie, YouTube-kanalen Supernanny

I Supernanny følger man familieterapeuten Jo Frost, som rejser rundt til dysfunktionelle familier for at hjælpe forældrene med opdragelsen. Hendes tilgang går som regel ud på at lære dem at være rolige autoriteter, som benytter konsekvenser på en forudsigelig måde. Min hustru og jeg opdagede serien på et tidspunkt, hvor vi følte, at vi kom til kort med girafsprag over for vores fireårige søn. Vi var skeptiske i starten, men erfarede hurtigt, at Jo Frosts tilgang kunne løse problemer, som empatisk dialog ikke kunne.

Kapitel 3:

1966 Film of Zig Talking and Demonstrating DI Math

YouTube-video fra kanalen NIFDIINFO

Nogle mener, at lærerstyret undervisning er kedelig og gør eleverne til passive modtagere af viden. I denne video demonstrerer Sigfried Engelmann, ophavsmanden til Direct Instruction, at det modsatte er tilfældet: Han bruger DI til at træne matematik med indskolingsbørn i en lektion, som er humoristisk og fuld af interaktion.

For eksempel laver han på et tidspunkt en bevidst fejl på tavlen, og omgående farer de engagerede børn op for at rette den i begejstret protest.

På trods af videoens dårlige tekniske kvalitet giver den et godt indtryk af grundprincipperne i Direct Instruction, herunder den hyp-pige lærer-elev-pingpong.

Making Schools More Effective, New Directions from Follow Through

Antologi redigeret af W. Ray Rhine i serien Educational Psychology, 1981

Du finder et slående eksempel på, at Project Follow Through er et glemt studie, hvis du søger på "Project Follow Through" på bibliotek.dk: Der dukker kun ét relevant søgeresultat op, nemlig et nummer af *Educational Psychology* fra 1981. Som led i min research bestilte jeg denne støvede bog hjem fra det eneste bibliotek i Danmark, der har den, nemlig Det Kongelige Bibliotek i København. Jeg forestiller mig, at en bibliotekar må være kravlet dybt ned i et dunkelt kælderdepot for at hente denne glemte bog op.

Antologien giver en grundig gennemgang af fem af de undervisningsmetoder, som var med i Project Follow Through, herunder Direct Instruction. Mellem linjerne fornemmer man det konfliktfyldte miljø, forfatterne arbejdede i. Der bliver gjort meget for at beskytte hver undervisningsmetodes renommé, og bogen nedtoner projektets resultater: I indledningen forklarer redaktøren, at bogens formål ikke er at argumentere for, at nogle undervisningsmetoder er *bedre* end andre. Det fremgår også, at bogens forfattere har indvilliget i, at de i denne bog ikke vil sammenligne deres resultater med andre navngivne undervisningsmetoder: Ingen metode må åbenbart blive udstillet som mindre effektiv end andre, og de få steder i bogen, hvor der bliver præsenteret sammenlignende statistik, er undervisningsmetoderne blevet anonymiseret.

På trods af dette er bogen interessant læsning, og den anbefales særligt til dig, der vil dykke ned i emnet som led i en faglig opgave.

Anbefalinger

All Students can Succeed – a Half Century of Research on the Effectiveness of Direct Instruction

Bog af Jean Stockard m.fl., 2020

Denne metodiske bog opsummerer fundene fra fem hundrede studier om Direct Instruction udført over de sidste halvtreds år. Den solide metaanalyse viser, at Direct Instruction er effektiv på tværs af elevgrupper, og at metoden leverer bedre resultater end sammenlignelige undervisningsmetoder, både hvad angår faglighed og menneskelige gevinster som eksempelvis øget selvværd hos eleverne.

Bogen indeholder desuden et afsnit om Project Follow Through. Den er en mursten af evidens, som støtter Direct Instruction.

How Effective is Direct Instruction? with Jean Stockard

The Direct Instruction Podcast med Zach Groshell, 2024

I dette interview fortæller Jean Stockard om sin metaanalyse af Direct Instruction og om de vigtigste pointer i ovenfor nævnte bog.

Findings from the Follow Through Planned Variation Study

Artikel af Mary M. Kennedy fra US Office of Education, 1978

I denne artikel imødegår Mary Kennedy den kritik, som utilfredse forskere rettede mod Project Follow Through. Hun argumenterer blandt andet for, at de ineffektive undervisningsmetoders problemer ikke kan bortforklares som "opstartsproblemer": Hvis dette var tilfældet, burde "opstartsproblemerne" være mest udtalte i projektets

Anbefalinger

første år og gradvist blive reduceret i løbet af den ti år lange projektperiode. Det skete ikke.

Desuden understreger hun, at projektets resultater ikke kan bortforklares som tilfældigheder eller som udslag af uheldige sammentræf: Hun påpeger det påfaldende i, at *alle* de undervisningsmetoder, som giver eleverne høje grader af frihed, klarer sig dårligere end de metoder, hvor læreren tydeligt leder undervisningen.

En af artiklens kvaliteter er, af den kommer fra en instans – US Office of Education – som ikke selv havde aktier i nogen specifik undervisningsmetode. Den er tør, men kan være nyttig at læse for dig, der eksempelvis ønsker at skrive en faglig opgave om Project Follow Through. Artiklen er gratis tilgængelig på nettet.

Project Follow Through

Underside på hjemmesiden for National Institute for Direct Instruction (NIFDI)

På NIFDI's hjemmeside kan du finde en lang række links til artikler og andre ressourcer, som beskriver Project Follow Through. Hvis du ønsker at dykke ned i kontroverserne omkring projektet, kan du på siden gratis downloade kapitel 5 af Siegfried Engelmanns bog "Teaching Needy Kids in Our Backward System".

<https://www.nifdi.org/what-is-di/project-follow-through.html>

Kapitel 4:

Britain's Strictest Headmistress

Dokumentarfilm af Nell Butler, 2022

I denne tankevækkende dokumentarfilm bliver du inviteret indenfor på Michaela Community School og oplever undervisningen, møder lærerne, og hører eleverne fortælle om deres skole. Du møder eleven, som fik en eftersidning, fordi hun havde glemt sin blyant nummer to. Og du følger to elever, som mistrivedes og havde dårlig adfærd på deres tidligere skoler, men som i løbet af kort tid lærer at trives inden for Michaelas strenge pædagogik.

Filmen gennemgår tolv principper, som lærerne på Michaela mener er essentielle for god skolekultur. Den kan købes og streames på siden: www.strictestheadmistress.com

To Miss with Love

Roman af Katharine Birbalsingh, 2011

Grundlæggeren af Michaela Community School fortæller i denne selvbiografiske roman om sit arbejde som lærer – skrevet nogle år før hun grundlagde sin egen skole.

Romanen er skrevet som en dagbog og gennemgår et skoleår fra start til slut med dets opture og nedture. Det er en rå historie om lærere, der går ned med stress, voldelige elever, kaotiske klasser og børn, som næsten ingenting lærer.

Fortællingen giver læseren en god forståelse for, hvorfor Katharine Birbalsingh blev drevet til at grundlægge sin egen skole baseret på andre værdier end det etablerede skolesystems.

Anbefalinger

Historien er fængende og velskrevet og kan læses som fornøjelseslæsning på trods af dens dystre temaer.

Battle Hymn of the Tiger Teachers og *The Power of Culture*

Antologier fra hhv. 2016 og 2020 redigeret af
Katharine Birbalsingh

Disse antologier er skrevet af lærerne på Michaela Community School. Begge bøger er guldgruber af dyrekøbte erfaringer skrevet af lærere, som har oplevet hverdagen på dysfunktionelle skoler, og som ønskede at finde en anden vej. Bøgerne kommer omkring alle aspekter af livet på Michaela: Hvordan de afholder introforløb for nye elever; hvordan de lærer ordblinde elever at læse; hvorfor de ikke interesserer sig meget for elevernes diagnoser; hvordan de letter lærernes arbejdsbyrde og forebygger udbrændthed; hvordan de får forældrene med ombord; hvordan den enkelte lektion er bygget op ... og meget mere.

Bøgerne giver ikke kun et indblik i, *hvordan* lærerne gør, men også *hvorfor* de gør det. Forfatterne inddrager læseren i deres personlige rejse, og man forstår, hvordan Michaelas pædagogik er opstået gradvist gennem eksperimenter.

Arternes parlament – *læringsrollespil på Efterskolen Epos*

Video fra 2016 på Efterskolen Epos' YouTube-kanal

Få et indtryk af pioniererne, som grundlagde Epos. Videoen viser et eksempel på progressiv pædagogik, som fungerer: Elever er

Anbefalinger

motiverede for at lære om naturbeskyttelse, når de får til opgave at kæmpe for hedelyngens overlevelse i en setting, hvor der er noget på spil.

Kapitel 6:

Just Tell Them

– The Power of Explanations and Explicit Teaching

Bog om klasseledelse af Zach Groshell

Dette er den bedste, kortfattede bog om didaktik, jeg har læst.

Bogen praktiserer selv, hvad den prædiker: Den forklarer simpelt og præcist, hvordan du gør din undervisning simpel og præcis. En af bogens centrale pointer er, at undervisning skal tage højde for elevernes begrænsede korttidshukommelse. Det gør man blandt andet ved at opbygge undervisningen omhyggeligt og sikre sig, at alle elever mestrer de basale koncepter, før man går videre til de mere komplekse.

Bogen kan fungere som din moderne og opdaterede guide til, hvordan du underviser i harmoni med Project Follow Throughs resultater.

Teach Like a Champion 3.0, 63 Techniques that Put Students on the Path to College

Bog om klasseledelse af Doug Lemov

Lemovs bestseller kan man kalde en grundigere udgave af "Just Tell Them". Lemov har observeret en lang række dygtige lærere og

Anbefalinger

kondenseret deres metoder ned til 63 principper, som han beskriver i denne bog. Med bogen følger en samling af videoer, som demonstrerer bogens pointer.

Michaela Community School refererer til Doug Lemov som en vigtig inspirationskilde. Bogen kunne med fordel være pensum på alle læreruddannelser.

Made to Stick

– Why Some Ideas Survive and Others Die

Bog af Chip Heath og Dan Heath

Denne underholdende bestseller beskriver i detaljer, hvorfor nogle idéer er nemme at huske, og hvorfor andre er svære. Menneskets hjerne husker et budskab, når det er simpelt, overraskende, konkret, troværdigt, emotionelt og leveret som en historie. I bogen folder forfatterne ud, hvad dette betyder, og giver praktiske råd til lærere og alle, der arbejder med kommunikation.

The Science of Learning – 99 Studies That Every Teacher Needs to Know

Bog af Edward Watson og Bradley Busch

Denne illustrerede, farvekodede og lettilgængelige bog giver dig et overblik over den vigtigste forskning inden for læring, hukommelse, pædagogik og klasseledelse. Hvert studie er kogt ned til to sider og slutter af med et afsnit, som handler om, hvordan du kan bruge præcis denne indsigt i dit klasseværelse. Jeg brugte flere eksempler fra denne bog, da jeg lærte mine elever, hvordan man er en superelev.

Om forfatteren

Mathias Granum (f. 1981) er cand.mag. i musikterapi fra Aalborg Universitet. I 2015 grundlagde han Efterskolen Epos, hvor rollespil og legende læring udgør centrale elementer i pædagogikken. Han var forstander fra 2015 til 2020, hvorefter han skiftede rolle til lærer.

Siden begyndelsen af 00'erne har Mathias haft en stor interesse for konfliktløsning og progressiv pædagogik, og i 2004 var han med til at grundlægge den europæiske festival for ikkevoldelig kommunikation. Han holder foredrag og workshops om samarbejde, kommunikation og pædagogik. mathiasgranum.dk

Svane & Bilgrav